

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXV. De Neronis persecutione in qua Petrus & Paulus pro religione
martyrium subierunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ΄.

С А Р У Т XXV.

Παύλῳ καὶ Νέρονι διαμάχῃ. καθ' ὃν ἐπὶ Ρώμῃς Παύλῳ καὶ Πέτρῳ τοῖς ὑπερῷοις ἐκείνοις καὶ τοῖς κατωτέρωις μαρτυροῦσι καὶ καταδικάζουσιν.

De Neronis persecutione, in qua Petrus & Paulus Romæ martyrium pro religione subierunt.

ΚΡαλαίμενος ὃ ἦδη τῷ Νέρονι τῆς δόξης, εἰς ἀνοσίχθους ἐξοκέλας ἐπίτηδ' εὐσείας, καὶ αὐτῆς ὠπλιζέτο τῆς εἰς τὸν τῷ ὅλων Θεοῦ εὐσεβείας, γράφειν μὲν οὖν οἷος τις ἔδει γερήναι τῷ μοχθηρίῳ, εἰ τῆς παρεύσης γένοιτο ἀνδροχολῆς. πολλῶν γε μὴν τὰ κατ' αὐτὸν ἀκρεβέσταται ἀπαρδεδωκότων διηγήσεις, παρέσιν ὅτῳ Φίλον, εἰς αὐτῶν τῷ σκαιοτήτι τὸν ἀνδρὸς ἐκλόπευ καὶ βεβρωθήσαι μανίας· καὶ τῷ μὲν λοχισμῷ, μύριον ὅσων ἀπωλείας διεξελθῶν, ἐπὶ τσαυτῷ ἤλασε μαιφονίαν, ὡς μὴ ὃ τῷ οἰκειότατον τε καὶ φιλετάτων ἀποχέασθαι. μητέρα ὃ ὁμοίως καὶ γυναῖκα σὺν καὶ ἄλλοις μυρίοις τῷ χρεὶ προσήκονσι, τρέπον ἐχθρῶν καὶ πολεμίων, ποικίλαις θανάτων ἰδέαις διαχρήσασθαι. ἐνέδει ὃ ἀρα τοῖς πᾶσι καὶ τέτ' ἐπιγραφήναι αὐτῶν, ὡς αὐτῶν πρώτος ἀποκροῦσθαι, τῆς εἰς τὸ θεῖον εὐσεβείας πολέμου ἀναδειχθεῖν. τέτρα ὃ πάλιν ὁ Ρωμαῖος Τερτυλλιανός, ὃς ἐπὶ πᾶσι λέγων μνημονεύει. ἐντύχετε τοῖς ὑπομνήμασιν ὑμῶν. ἐπεὶ εὐρήσεται πρῶτον Νέρονα ἴστο τὸ δόγμα, ἡνίκα μάλιστ' ἐν Ρώμῃ τὴν ἀνατολίω πᾶσαν ὑποτάξας, ὡμὸς ἦν εἰς πάντας, διαξάντα. τοῖς τῷ τῆς κολάσεως ἡμῶν δόχην γὰρ καυχόμεθα. ὃ γὰρ εἰδὼς ἐκείνον, νοήσαι δύναται. ὡς οὖν αὐτῶν ἐμὴ μέγα πᾶγαθὸν ἦν, ὑπὸ Νέρονος καὶ ἀκαρεθῆναι ταύτη γοῦν ἔδει θεομάχου ἐν τοῖς μάλιστ' ἀνακρουθῆναι, ἐπὶ τὰς κτ' τῶν Ἀποστόλων ἐπέβη σφαγᾶς. **Π**αῦλος δὲ οὖν ἐπ' αὐτῆς Ρώμῃς τῷ κεφαλῷ ἀπομνηθῆναι, καὶ Πέτρου ὡσαύτως ἀσκολοπιωθῆναι καὶ αὐτὸν ἰσορευθῆναι, καὶ πιστεύεται γὰρ τῷ ἰσορίῳ, ἢ Πέτρου καὶ Παύλου εἰς δευρὸν κρηθίσασα ἐπὶ τῶν αὐτοῦ κοιμηθῆναι εὐσεβείας. εἰ δὲ ἐπὶ ἡττον καὶ ἐκκλησιαστικὸς ἀνὴρ Γαῖος ὄνομα, καὶ Ζεφυρίνου Ρωμαίων γεροντὸς ἐπίσκοπον ὅς δὲ Περθκλῶ τῆς κτ' Φερίας πρῶτος ἀρῶν γνώμης ἐχρησάμενος διαλεχθεῖς, αὐτὰ δὲ αὐτὰ πρὸ τῶν τόπων ἐνθα τῶν εἰρημῶν Ἀποστόλων ταῖς ἐρασκηνώματι καὶ ἐβείβηται, φησὶν. ἐγὼ ὃ τὰ τρέπαια

Ceterum Nero confirmatum jam sibi imperium videns, ad impios & nefarios actus prolapsus, ipsum quoque veri Numinis cultum oppugnare instituit. Et qualis quidem quantaque ejus fuerit improbitas, non est presentis otii hic describere. Sed cum multi res ab eo gestas diligentissime perscripserint, poterit qui volet, incredibilem hominis immanitatem & furorem ex ipsis cognoscere. Qui infinitis hominibus temere nulloque adhibito consilio trucidatis, eò tandem crudelitatis processit, ut ne à proximis quidem & carissimis cruentas manus abstineret: sed matrem cum fratribus & uxorem & alios innumerabiles propinquitate generis sibi conjunctos, non secus ac hostes & inimicos variis suppliciorum generibus extinxerit. Verum hoc unum adhuc illi deerat, quod ceteris ejus titulis adscriberetur, ut scilicet primus Romanorum Imperatorum, hostis Christianæ Religionis diceretur fuisse. Cujus rei etiam Tertullianus meminit his verbis: Consulite, inquit, Commentarios vestros. Illic reperietis primum Neronem in hanc sectam tum maxime Romæ orientem Casariano gladio ferocisse. Sed tali dedicatore damnationis nostræ etiam gloriamur. Qui enim scit illum, intelligere potest, non nisi grande ali-quod bonum à Nerone damnatum. Sic igitur omnium divini Numinis hostium princeps & antesignanus Nero, in ipsos etiam Apostolos sæviit. Ac Paulus quidem Romæ capite truncatus, Petrus verò cruci suffixus fuisse, eodem regnante traduntur. Quam quidem narrationem abundè confirmant Petri Paulique nomine insignita monumenta, quæ in urbis Romæ cæmeteriis etiamnum visuntur. Sed & Cajus quidam vir Catholicus, qui Zephyrini Romanæ urbis episcopi temporibus floruit, in eo libro quem scripsit adversus Proclum patronum sectæ Cataphrygarum, de loco in quo prædictorum Apostolorum sacra corpora deposita sunt, ita loquitur: Ego verò, I ij

Huc referat Nicerph. c. 34. 35. lib. 2.

inquit, Apostolorum tropæa possum ostendere. Nam sive in Vaticanum, sive ad Ostiensem viam pergere libet, occurrent tibi tropæa eorum qui ecclesiam illam fundaverunt. Porro ambos uno eodemque tempore martyrium subisse, Dionysius Corinthiorum Episcopus ad Romanos scribens, testatur his verbis: Ita & vos, inquit, tanta admonitione vestra, sementem quæ Petri ac Pauli satione succreverat, Romanos feliciter & Corinthios, simul commiscuistis. Ambo enim illi in urbem nostram Corinthum ingressi, spatio evangelicæ doctrinæ semine nos instituunt; & in Italiam simul profecti, cum vos similiter instituissent, eodem tempore martyrium pertulerunt. Atque hæc idcirco retuli, ut rei gestæ memoria magis ac magis firmaretur.

CAPUT XXVI.

Quomodo Iudæi numeris malis vexati sunt, tandemque adversus Romanos bellum susceperunt.

Huc refer
Niccph.
c. 1. 3.

Iosephus verò commemorans calamitates quibus universa Judæorum gens conflictata est, narrat etiam inter cetera, quamplurimos ex Judæorum nobilissimis atque honoratissimis, flagris caesos in ipsa Hierosolymorum urbe, iussu Flori in crucem sublatos fuisse. erat hic Procurator Judææ, quo tempore bellum Judaicum conflatum est, anno imperii Neronis duodecimo. Subjicit deinde, post defectionem gentis Judæorum, maximos motus per universam Syriam esse excitatos, dum singularum urbium incolæ Judæos in iisdem degentes, tanquam hostes absque ulla miseratione delerent. Adeo ut cernere esset civitates cadaveribus insepultis refertas, projectos mixtim cum infantibus senes, & mulierum corpora ipso pudoris velamento nudata. Ac tota quidem provincia plena erat incredibilem calamitatum. Sed tamen iis quæ ubique perpetrabantur malis, longè gravior erat formido eorum quæ intentabantur. Hæc Iosephus iisdem verbis refert. et hic quidem rerum Judaicarum tunc temporis status erat.

*Finis Libri secundi Ecclesiastica
Historia.*

Ἀτῶν ἀποστόλων ἔχω δεῖξαι. ἐὰν γὰρ θελήσῃς ἀπελθεῖν εἰπὶ τὸν βαλκανόν, ἢ εἰπὶ τὴν ὁδὸν τὴν ὀλίαν, εὐρήσεις τὰ τροπαία τῶν ταύτων ἰδρυσαμένων τὴν ἐκκλησίαν. ὡς ἔκ' τὸν αὐτὸν ἀμφω καιρῶν ἐμαρτύρησαν, Κορινθίαν ἐπίσκοπος Ἐπιόσιος ἐγράψας Ῥωμαίοις ὁμιλῶν, ὡς ἐπὶ πως παρίστην. ταῦτα καὶ ἡμεῖς δια τὴν τοσαύτης νεθεσίας, τὴν διὰ Πέτρον καὶ Παύλον φυτεῖαν ἤρηψείσαν Ῥωμαίων τε καὶ Κορινθίων συνεκείρασάτε. καὶ γὰρ ἀμφω καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Κόρινθον φυτεύσαντες ἡμεῖς, ὁμοίως ἐδίδαξαν. ὁμοίως ἢ καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν ὁμοίως διδάξαντες, ἐμαρτύρησαν καὶ τὸν αὐτὸν καιρῶν. καὶ ταῦτα ἢ ὡς ἀν' ἐπιμνήσκον πρῶθεν τὰ τῆς ἰσορίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣ'.

Ὡς μνησίος κακοῖς περιλάθσαν Ἰουδαίους, ὡς τὸ ἕστατον αἰὸς Ῥωμαίοις ἦσαν τοὶ πόλεμοι.

Ἰθὺς δὲ ὁ Ἰώσηπος πλείστα ὅσα πρὸ τῆς ἀπὸ πάντων Ἰουδαίων ἐθνῶν καταλαβέσσης διελθῶν συμφορᾶς, δηλοῖ καὶ λέξιν εἰπὶ πλείστοις ἄλλοις μνησίος ὅσας τῶν πρὸ τῶν Ἰουδαίων τελευτημένων, μάλιστα αἰκιδέντας, ἐν αὐτῇ τῇ Ἱερουσαλὴμ ἀναστυρωθῆναι κατὰ φλόγας. τὸν δὲ εἶναι τὴν Ἰουδαίαν ἐπίτροπον, ὁπνῆκα τῇ δευτέρῃ ἀναρρίπτῆναι τὸν πόλεμον, ἔτι δεκάτῃ τῆς Νέρωνος ἡγεμονίας συνέβη. εἶτα ἔκ' καθ' ὅλην τὴν Συρίαν εἰπὶ τῇ τῶν Ἰουδαίων ἀποστάσει, δευτὴν φησὶ καταληφέναι ταραχὴν. πανταχοῦσε τῶν διὰ τῶν ἐθνῶν πρὸς τῶν καὶ πόλιν ἐνοίκων, ὡς ἀν' ἐπολεμίων, ἀνηλεῶς πορευομένων, ὡς τε ὁρᾶν τὰς πόλεις μετὰ δ' αἰτάφων σωμάτων, καὶ νεκρῶν ἀμανηπίως γερῶντας ἐρριμμένους, γυναιὰ τε μὴ ἔτι ἐπ' αἰδῶ σκέπης μελιληφόντα καὶ πᾶσαν μὲν τὴν ἐπάρχιον μετὴν ἀδιτηγῶν συμφορῶν, μέζονα δὲ τῶν ἐκάσθε τολμωμένων τὴν ἐπὶ τοῖς ἀπειλημένοις ἀνάτασιν. ταῦτα κατὰ λέξιν ὁ Ἰώσηπος. καὶ τὰ μὲν κατὰ Ἰουδαίους, ἐν τέτοις ἦν.

Τέλος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἰστορίας
λόγος β'.